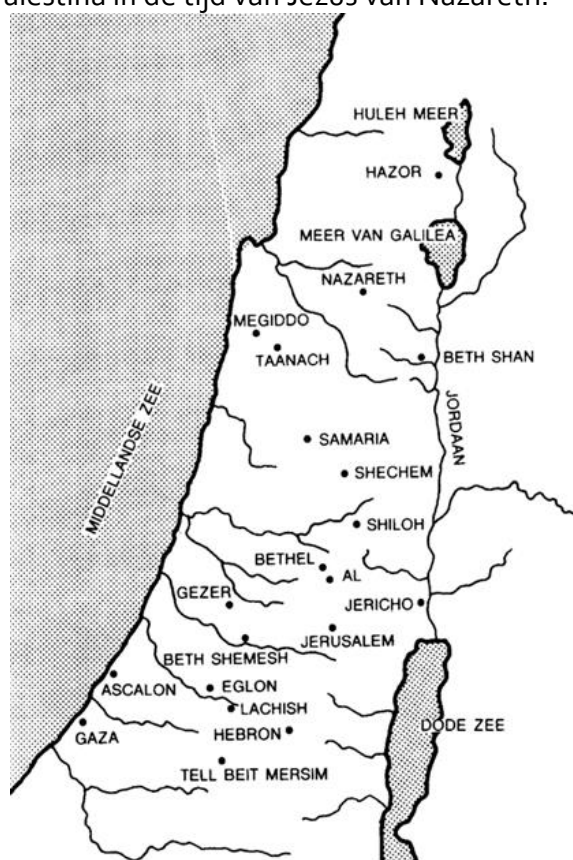

Palmzondag

Op Palmzondag namen we palmtakjes mee naar de kerk die daar gewijd werden. Thuis staken we ze achter het kruisbeeld en zo beschermden we het huis en zijn bewoners voor onheil. Het is een sober herdenken van de intocht van [Jezus](#) in Jeruzalem en de daarop volgende gebeurtenissen.

Om de gebeurtenissen van de Goede Week te begrijpen, moeten we ons eerst eens even buigen over de geografische toestand van Palestina in de tijd van Jezus van Nazareth.

Na de dood van [Herodes de Grote](#) in 5 of 4 v. C. werd zijn land verdeeld onder zijn drie zonen. [Achelaus](#) kreeg het bewind over Judea met de hoofdstad Jeruzalem. (Mt. 2;22) Hij werd al vlug afgezet wegens wanbeheer en vervangen door de Romeinse gouverneur [Pontius Pilatus](#). [Herodes Antipas](#) kreeg Galilea en Perea. Filippus werd de Trachonitis en de streek van Panias toevertrouwd. Drie afzonderlijke gebieden met een afzonderlijke heerser onder Romeins toezicht... Om van Nazareth naar Jeruzalem te reizen, had men 3 à 4 dagen nodig en kwam men in ander protectoraat terecht.

Daarbij moest men Samaria doorkruisen, een gebied dat niet erg geliefd was bij traditionele Joden. Tijdens zijn openbaar leven is Jezus van Nazareth slecht tweemaal naar Jeruzalem gereisd: om het Loofhuttenfeest te vieren en op Palmzondag. Jezus' openbaar leven speelde zich af in Galilea. Het centrum van Jezus' z'n prediking lijkt te hebben gelegen in het kleine plaatsje Kafarneum. "*Hier was hij thuis*". (Mc. 2;1) en riep hij zijn belangrijkste leerlingen. Als Jezus elders gepredikt had, keerde hij terug naar Kafarneum. De prediking vond overwegend plaats in kleine dorpen zoals Kana, Nazareth, Betsaida en Nain. Vrijwel nooit was Jezus in de heidense steden die de Herodianen hadden gebouwd zoals Sepphoris, Caesarea en Tiberias.

Jezus stond in zijn prediking niet alleen. Een groep mensen reisde met hem mee op zijn tochten door Galilea. Wanneer deze groep groot genoeg was, besliste Jezus zijn boodschap ook te brengen in Jeruzalem. Het verhaal van de intocht in Jeruzalem waarbij toeschouwers hun mantel en takken van de bomen gebruikten om de straten te bedekken is welgekend. Bij deze intocht werd Jezus voor het eerst als "Koning van de Joden" toegejuicht. (L.c. 19;29) Dat was de gouverneur en hogepriester [Kaifas](#) niet ontgaan. Zij zouden geen concurrentie dulden!

Hoe provocerend zijn intocht in Jeruzalem ook moge zijn, die daad verbleekt bij wat Jezus daarna doet. Met zijn leerlingen, en naar men aanneemt, een jubelende menigte, begeeft Jezus zich naar het "Voorhof van de Heidenen", het openbare plein van de tempel. Woedend gooit hij de tafels van de geldwisselaars omver en jaagt hij de verkopers van goedkope voeding en souvenirs weg. Hij bevrijdt de koeien en de schapen die klaar staan om als offerdier verkocht te worden en breekt de duiventillen open. Weg ermee! Wat een chaos! Terwijl de eigenaren van de offerdieren hun dieren achterna hollen in de tjokvolle smalle straatjes van de stad en een korps Romeinse wachters en zwaarbewapende tempeldienaars orde op zaken probeert te stellen, blijft Jezus

ijzig kalm: *“Mijn huis zal een huis van gebed zijn, maar jullie hebben er een roverhol van gemaakt”*. (L.c. 19;47) De menigte is zo verbluft dat ze blijkbaar niet merkt hoe Jezus met zijn leerlingen rustig de stad verlaat terwijl ze hebben deelgenomen – zelfs de aanstokers waren – van wat, in de ogen van Romeinse autoriteiten, een halsmisdad is: opruiing, te bestraffen met kruisiging. En dat is precies wat ze doen. Wanneer Jezus na een “Laatste Avondmaal” op donderdagavond naar de Olijfberg trekt om er te bidden, wordt hij daar aangehouden door een Romeinse soldaten en dienaren van de hogepriester. (Joh. 18;4) Jezus werd de dag nadien ter dood gebracht met de kruisdood, een straf voorbehouden voor

bandieten en rebellen. In de tijd van Jezus waren er meerdere personen die zich uitgaven voor de Messias: [Antronges](#), de herder; [Hezekia](#), de roverhoofdman, [Simon van Perea](#), [Judas de Galileeër](#); [Simon de zoon van Kochba](#), [Menahem](#), de sicarier e.a. Allen eindigden op het kruis. Ook aan het kruis wordt Jezus nogmaals herinnerd aan de titel die de menigte hem toekende bij de intocht in Jeruzalem: INRI is de afkorting van het Latijnse opschrift “Iesus Nazarenus, Rex Iudaeorum”. Dat betekent “Jezus van Nazareth, koning der Joden”. Op veel afbeeldingen van de kruisiging en op kruisbeelden vindt men deze afkorting boven het hoofd van Jezus.

Meester Jos Willems, medestichter van onze kring, overleden (1936-2024)

Rosette Dillen

Jos Willems (28/03/1936 - 24/02/2024) stond mee aan de **wieg van onze heemkundige kring in 1983** en vanaf toen was hij er één en al bedrijvigheid voor. Als **penningmeester** begon hij en hij hield het meer dan dertig jaar vol. Met een accuraatheid, die bij een boekhouder past maar die ook hij bezat, runde hij het financieel beheer van de kring, zorgde voor het ledenbestand, inde de lidgelden, stuurde tijdschrift en boeken op en regelde hij het voordeligste tarief op de post, want met een verantwoordelijkheidszin, eigen aan een ‘goede huisvader’, beheerde hij onze financiën. Met voorzitter en collega [Jos Aerts](#) vormde hij toen een hecht team en de speelplaats van de **gemeenteschool** was dikwijls het verlengstuk van de vergadertafel in het lokaaltje van het Hof d’Intere. Jos én Jos, de tandem van de heemkring in de beginjaren...

Jos herinneren we toch vooral als de drijvende kracht en de bezieler van de **heksenwandelingen**. De idee van ‘Wandelingen doorheen de sagen en legenden rond de Haarlebeek’ te organiseren, kwam wel van [Walter Van den Branden](#) en [Louis Verstappen](#), maar hij zou het uitwerken. Twintig jaar lang stonden ze in zijn agenda en de eerste jaren zelfs tweemaal (in oktober en in februari), tot die bewuste nacht van 21 februari 1986, toen het tot -22°C vroom. Het bier bevroor in de glazen rond het bakvuur van de ‘Zeebonken’ en de ruiten van de ‘kantine op de Lilse Bergen’ waren volledig aangevoren. Toen werden die winterwandelingen afgelast.

Weken vooraf was hij bezig met het aanvragen van goedkeuringen bij boswachters en besturen, heksen ‘ronselen’, bestellingen plaatsen voor brood en haring, besprekingen met de ‘Zeebonken’, aankopen van de heksendrank, zorgen dat de meer dan dertig vrijwilligers hun taak en hun kledij hadden, parcours verkennen, want hoe dikwijls was er niet iets veranderd... Iedere vrijdag van oktober, 20 jaar lang, reed hij met het materiaal naar de bossen rond de Lilse Bergen om alles in stelling te brengen. Een volledige dag ging eraan op. De avond zelf regelde hij de samenstelling van de groepen, hield de timing in ‘t oog en zorgde dat op het gepaste moment de wandelaars in de bossen van de Rollekensberg vertrokken. En dan snel vooruit, want ook hij had een taak als entertainer en ook hij liet de mensen rillen bij die erbarmelijke kreten die hij als ‘de geest van Smalebroecke’ uitschreeuwde in de stille nacht, gehuld onder een wit laken in de maneschijn, ver tussen de donkere bomen, jammerend in de hoge tonen. Hij voelde zich weer de scoutsjongen, die hij ooit was!

Tot voorbij middernacht was hij in de weer, de laatste man die de deur van de kantine vastdraaide, altijd vergezeld van [Alice](#). De volgende morgen vertrok hij opnieuw met z’n aanhangwagen, weer door de bossen rijdend om al de spullen, restanten van al die ‘opvoeringen’ zoals matrassen, draden, palen,